

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 24. Minister za trgovino dr. Bärnreither je vsprejel danes deputacijo eksportne družbe. Ista mu je izročila spomenico, v kateri so pokusene posledice, ako pride od samostojnega carinarskega območja ogerskega. Minister je podal deputaciji podrobnejših poročil o tem vprašanju ter o tem, kaj bode storiti, da avstrijska industrija dobi odškodnine za zgubo ogerskega tržišča.

Dunaj 24. Ves dan je prihajalo ogromno ljudstva, da si ogleda truplo nadškofa d. r. Angererja. Nепrestano prihajajo sožalje in venci, in to tudi od členov cesarske hiše, od ministrov, visokih dostojanstvenikov in visokega plemstva. V imenu mestne občine je pisal župan dr. Lueger metropolitanskemu kapitelju toplo sožalno pismo.

Budimpešta 24. Današnja konferenca avstrijskih in ogerskih ministrov je trajala od 11. ure predp. do 2. ure 30 min popoldne. Po konferenci je bil na stanovanju barona Banffy-a obed, katerega so se udeležili ministri od obeh strani. Konferenca se je pričela zopet ob 4. uri popoldne in je trajala do 6. Nadaljevala se bode jutri ob 11. uri predpoludne.

Budimpešta 24. Zdi se, da je tudi po današnji konferenci ostalo položeno nespremenjeno, kakor je bilo takrat, ko je baron Banffy odpotoval v Isl. Baron Banffy zahteva še vedno, da se skliče državni zbor avstrijski, da izvoli kvotno deputacijo in da se mu predlože zakoni za obnovo pogodb, dočim se avstrijska vlada brani tega, želeča, da se podaljša provizorij za jedno leto.

Lvov 24. Namestnik grof Pininski je vsprejel danes deputacijo, ki mu je izročila spomenico za odpravo izjemnega stanja in za odpravo zau-

stavljanja delovanja porotnih sodišč. Namestnik je izjavil, da za sedaj ne more še predlagati odprave izjemnega stanja, ker so duhovi še preveč razburjeni in bi po odpravi utegnili nastati resna nevarnost. Delovanje porotnih sodišč se je ustavilo le v ta namen, da se zagotovi objektivnost pravosodja.

Rim 24. »Osservatore Romano« je prijavil dne 22. t. m. program ogerskega odbora, katerim se priporoča raba ogerskega jezika na službi božji. Danes izjavlja »Osservatore Romano«, da je v svoji številki od 22. t. m. govoril le kakor poročevalec, ker je v stvari sami popolnoma inkompetenten. List dostavlja: »Dolžnost nam je, da se vsikdar in natančno držimo jedino le sklepov, katere stori sveta stolica v tem pogledu.

New-York 24. Glasom brzojavke »New-York Herald« iz Washingtona, je predsednik Mac Kinley naložil ameriškemu članom špansko-amerikanske mirovne komisije, ki se skoro snide v Parizu, naj se drže zahteve, da otok Luzon (Filipini) pripade Ameriki.

New-York 24. »New-York Journal« javlja iz Manile, da je Aguinaldo naložil ustašem, naj položijo orožje ter da je general Merrit prevzel posle guvernerja.

San Juan 24. Vhod v pristanišče je zopet svobodni ladijam vseh narodov.

Madrid 25. Brzojavka generala Rio, guvernerja otokov Visaya, poroča o novih krvavih spopadih z ustaši, kateri poslednji so baje zgubili 500 mož, mrtvih in ranjenih. General Rio da je iz domačinov na otoku sestavil 6 bataljonov, katerim je naloga, da zaprečijo ustašem, da isti ne udrejo na otok Luzon. Poleg tega je sestavil malo brodovje za nadzorovanje obrežja in rek.

mladenič! Bog te noče, zakaj se sramuješ? Saj nisi deklica. Bog te živi, mladi junak! Tebe in tvojo nevesto!« je dvignil kapitan čašo, a za njim vsi gosti klicaje: »Na zdravje, Jurij!«

Jurij se je zahvalil pokorno.

»Hm!« je emoknil kapitan z jezikom in izpraznil čašo, »ali greje ta tvoja kapljica, oče gvardijan; vidim, da malo maraš za beneške galije, ki nam obsedajo lukso, ker, ali tvoja klet nima dna, ali so ti to divno pijačo donesli v mehkih krilati angelji preko brodov tega beneškega pesoglavca Paskvaliga!«

»Sodi se nam niso posušili, hvala Bogu,« je odgovoril gvardijan smeje se in je natočil kapitanu, »našla bi se v tem našem siromaštvu še katera kapljica za to svetlo gospodo, ki se, mislim, ne more potožiti — — —.«

»Da pater Viktor ne napaja žejnih,« je pomrmral mestni notar sklonivši se od sna.

»No, ako se niso nam posušili sodi, se ni niti Vašemu gospodstvu mošnja,« nasmejale se je Viktor, »ker sodi po srebrnem žvenku v Vašem žepu — —.«

»Ha! ha! ha!« se je prijel za trebuh kapitan, »ste-li slišali, gospoda, kakšen obrekovalec je pater Viktor? Na!« je vrgel kapitan srebrno škatljo na mizo, »na, čitajte, kaj piše na škatli. Na njej ni niti krilatega grabežljivega leva, niti imena dožeja Paškvala Čikonja ali Marina Grimanija — ali bog-me, na njej ne najdete niti slike svetlega cesarja Rudolfa ali nadvojvode Ferdinanda. Škatlja je od pokojnega nadvojvode Karola. Po tem mora zaključiti vsaki pametni človek, da ta škatlja ni

Madrid 24. Kraljica-regentinja je doposlala čestitno in pozdravno brzojavko vojakom, povrnivšim se s parnikom »Alicante«. Mej prevožnjo se ni dogodil noben slučaj rмене mrzlice, pač pa je na drugih boleznih umrlo 60 vojakov.

Madrid 24. Kraljica regentinja je podpisala dekret, katerim se sklicujejo »Cortes« za dan 5. septembra.

Madrid 24. S parnikom za prevažanje »Alicante« so dospeli danes v Corruna prvi španski vojaki iz Santiago de Cuba. Na obrežju so se zbrale civilne in vojaške oblasti, kakor tudi velika množica ljudstva, ki so pričakovali prihod parnika. Iz strahu pred nalezljivostjo rumene mrzlice ni bilo dovoljeno množici, da bi stopila na ladijo. Nekaj bolnih vojakov so spravili v lazaret, kjer ostanejo pod opazovanjem, dočim morajo drugi pet dni ostati na ladiji.

Po manifestacijah v Ljubljani.

Borbe, ki jih moramo biti mi Slovenci v prvi vrsti za svoje najprimitivnejše pravice, brez katerih ni možen niti goli obstanek, nago življenje, so hude še vedno in mučne, kakor so bile; naporu naši za ustvarjenje pogojev, ki so neizogibni za nadaljno razvijanje vsakega naroda, za napredek, za gospodarsko in dušno povspenjanje naše, za tekmovanje z drugimi kulturnimi narodi, ti naporu zahtevajo od našega naroda še vedno nerazmerno velikih dušnih in materialnih žrtev. Narod-trpin smo bili od nekdaj. Od nekdaj so nam pokladali življenje na trda ležišča in gorje nam, ako smo kedaj, — in naj se je zgodilo to tudi najskromnejim načinom — izjavljali misel, da smo tudi mi, kakor drugi,

beneški odkup, niti cesarska plača, katere pod Ferdinandom še nisem dobil, ampak mrvica bolj srečnik časov. A? je-li tako?« je pokimal kapitan z glavo.

»Kapitan,« je lopnil grajšček Vuk Hreljanovič po plečih Danila, »ti si mi vesel svat in poštenjak, no, povej nam, za Boga, zakaj nosiš na svojem sreču te tri srebrne križce, kakor nekak znak smrti. Povej, kaj je to?« —

»Znak smrti je!« je zaypil Barbo in skočil na noge, a oči so mu plamenele kakor risu. »Ali pustimo to, Vuk!« ter spustivši se zopet na stol, si je podprl glavo in se zamislil.

»Povej nam, Danilo! Kaj je to?« je zaprosil knez Martin.

»Povejte!« so navalili vsi.

»Naj bo! Pa hočem,« dvignil je kapitan glavo, spraznil čašo in začel: »Ti trije križci značijo smrt — značijo osveto. Poslušajte me! Dvajseto leto teče temu. Bil sem mladenič kakor dren in zastavonosec kranjskih arkibuzirov v Gorici. Čuvali smo tam mejo pred Benetkami. Z menoj sti živeli mati in sestra. Mi smo stari plemiči nekje tam iz Italije — ali vojaški rod — pa tu se živi z malo plačo, a mošnja ni nikdar polna. Mi smo imeli razum moje plače še samo dva tisoč cekinov imetka, a od teh smo deli tisoč pod ključ; naj čakajo rumenjaki, dokler se mi sestra poroči. Moja sestra! Moj Bog! Kako krasna je bila ta zlatolasa devica, kakor rožica, kakor zvezda, kakor angelj! — Imenovala se je Karlota. Pa tako sramožljiva, tako ljubka, tako mila — — — oh! (Pride še).

PODLISTEK.

22

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

Slaba svetiljka je razprostirala svojo mrko svetlobo po kamenitem podu dolge dvorane, po prašnih slikah svetnikov reda sv. Frančiška, po velikem bakrenem vrču nasredi mize, po možkih liceh junaskih Senjanov. V velikem kamenitem kaminu je plapolal veselo plamen. Tu je bilo toplo in ugodno, a gospoda je malo marala, kako burja silovito bije v okna, kako nemilo žvižga po dimnikih. Na čelu mize je sedel oče Viktor, mož črnih, bistrih oči, vrlo pametnega izraza. Ob njem so se razvrstili kapitan Danilo Barbo, knez Martin Posedarič, vojvode Jurij Daničič in Juriša Orlovič, grajšček Vuk Hreljanovič, posestniki in starešine Vuk Matijašević, Anton Mikulčič in Mihovil Radič, kršni in čestiti ljudje, a malo dalje, bliže kaminu, je dremal s prekrižanimi rokama na trebuhu, mestni notar. Oče gvardijan je natakaj pridno iz bakrenega vrča v čaše dalmatinsko rudečo kapljico, a gosti so pili in se vrlo živahno razgovarjali, mahaje silno z rokami.

»E, Boga mi, knez Martin!« se je pretegnil kapitan Barbo ter zazvonil z levo roko z srebrnimi novci v žepu in bil z desnico po mizi, »prav lepo si opravil, dobrega zeta doboješ. Mož si ti Jurij, dobra glava, pridna roka. Glejte ga, kako se je zažaril

ustvarjeni od Boga za življenje, da smo torej vredni, da nam enkrat naše narodno življenje položimo namehko blazino — ljudske in božje pravice! Ne, ne privoščajmo nam tega. Nikdar nam niso dopustili, da bi se oddahnili, da bi se nam odpočil utrujeni in izmučeni narodni organizem. Le jedna cena je, s katero bi se bili mogli odkupiti, oziroma si kupiti — miru. Te cene pa ne moremo in ne smemo plačati, sicer bi bil naš narod vreden zaničevanja od vsega sveta in prokletstva božjega. Mogli bi, da, priti do miru, ali na — narodnih grobovih! Odpovedati bi se morali vsemu, kar je sam Bog podelil posamičnim narodom v označenje njih individualnosti, odpovedati bi se morali narodnim svojstvom, svojemu narodnemu bitju, a v prvi vrsti znaku vseh znakov vsake narodnosti — dragemu jeziku svojemu. Za to ceno bi se bili že davno rešili iz ljutih bojev, ali te cene ne moremo plačati, je nočemo plačati, in jo — ako Bog da — ne plačamo nikdar. Morda, morda, da bode hotela kedaj nesreča, da nam odvzame katastrofa ali sila, toda sami ne prodamo nikdar svoje svete dedščine. Zato smo trpini še danes, zato ne moremo priti do počitka in oddihljaja, zato vidimo še danes, kamorkoli obračamo svoje oko, le tužnih slik in prizorov, ki nas pretresajo, ki nam razgrevajo kri v žilah ter vzbujajo ogorčenje v duši in žalost v srcu. Povsodi vidimo, kako triumfuje tuja krivica nad našo pravico, nad najsvetejšo pravico, nad pravico, ki se ne bi smela odrekati niti črvčku v prahu, pravico do — življenja. In vendar: vzlie temu, da moramo še vedno gledati take tužne slike okolo sebe, sestavljajoče jedno veliko sliko našega — trpljenja, občutimo sedaj nekako zadovoljstvo v sebi, ker smo ravno letos doživeli lepih pojavov v dokaz, da nam preganjanja, zaničevanja, odrekanja vsake božje in pisane pravice, da nam vse to, kar nam prizadevajo trdosrčni nasprotniki, ni uklonilo tilnika in da nismo klonili duhom pod težo utrudljivih bojev.

Takih pojavov smo doživeli letos mi Slovenci v središču našem, v srcu naroda, v beli Ljubljani. Tam se je zbiral letos — narod po svojih poklicnih zastopnikih vseh stanov. To so bile manifestacije, ki so radostno odmevale po vsem slovanskem svetu in ki niso ostale brez odmeva in utisa tudi v taboru sovražnikov. Kdor se že dlje časa udeležuje javnega življenja, kdor se udeležuje naših bojev, kdor je dlje časa opazoval vedenje naših nasprotnikov, kdor ve, kako niso še daleč za nami oni časi, ko nas in naših teženj nasprotniki niti niso smatrali resnimi, ampak so imeli le drzne šale v odgovor našim obupnim klicem po pravici, po življenju: le ta bode vedel prav ceniti dejstvo, da o letošnjih manifestacijah v Ljubljani so se nasprotni listi odvadili neslanim in žaljivim šalami in so pisali resno, jako resno. Napadali so pač strastno, sumničilo in obrekovali — ali norec niso več brili. Ta moment je toli važen, da ga ne smemo prezreti, in je toliko tolažil, da se ga moramo veseliti od srca.

In to nam bodi v pouk, v resen opomin. Vedenje nasprotnikov, spoštovanje, ki smo si je izsilili z letošnjimi manifestacijami v Ljubljani, bodi v opozorjenje našim vodilnim krogom, kako moramo prirejati svoje pojave!

Ves narod mora po svojih zastopnikih govoriti hkratu in na svečan način polagati slovesno prisego: nikdar si ne kupim miru za ono ceno, katero bi nam hotel diktirati sovražnik in raje volim boj in žnjim spojene muke in žrtve! Volim boj, a konečni uspeh je v božjih rokah!

DOPISI.

S Proseka 24. avgusta. (Pogreb Janka Štrukelja.) [Izv. dopis.] — Če bi bil prišel v ponedeljek dne 22. t. m. tujec na Prosek, gotovo bi vprašal: »Kaj neki pomenja, da prihaja danes toliko ljudi od raznih strani in različnega stanu?« Vpraševal bi nadalje: »Je-li kakšna slavnost? Je-li kak poseben praznik?«

Ne, ne, nikaka slavnost, nikak praznik ni bil to, saj je bil delavnik. Sicer pa le počakaj malo, dragi tujec, kmalu boš videl, kaj je to.

Tužno so odmevali zvonovi iz lin visokega stolpa, naznanjajoči, da bode skoro — pogreb.

Kmalu je bilo videti spreved, ki se je pomikal proti hiši žalosti, proti hiši, v kateri je ležal na mrtvaškem odru mož najlepše dobe svojega življenja, mož 30 let, katerega kmalu zagrebejo. »Obraz — kost in koža, stas — kost in koža.« Kaj ne bi bil, moralna bolest ga je strla in uničila.

Po opravljenem verskem obredu dvignili so štirje mladeniči truplo moža in je nesli v farno cerkev.

Orglje so se glasile tužno, a občutkapolno so odmevali glasovi pevcev s kora.

Sv. opravilo je izvršeno in dolgi spreved se že pomika proti mestu mira in pokoja, proti onemu kraju, kjer ne razsajajo več strasti in viharji, kjer zgineva vsaka sila razburjenosti in naporov, kjer utihuje posvetni žum.

Mlad še, mož krepke dobe, a utrujen je legel Janko Štrukelj k zadnjemu počitku.

Rodil se je na Proseku leta 1860, poklica in stanu je bil učiteljskega. Že kakor deček je kazal veselje do vede, zato so ga dali stariši na učiteljsko v Koper, da se tam izobrazi in doseže svoj poklic. Po dovršenem učenju na učiteljsko je služboval v Mavlinjah, na Barki, v Dutovljah in slednjič po svoji vroči želji — v svojem rojstnem kraju, na Devinčini pri Proseku. Bil je vedno uzoren in vesten učitelj ter neutrudljiv delavec na narodnem polju. Mladino je vedno vspodbujal k učenju ter jej vcepal v mlada srca ljubezen do mile domovine.

Tudi pevsko društvo »Hajdrih« na Proseku pogrešalo bode v njem neutrudljivega tajnika. Zanimal se je za društvo, deloval je za nje z vsemi močmi in bil mu je vedno najboljši svetovalec. Svojim vaščanom je bil priljubljen, navduševal in utrljal jih je vedno v narodnem delu. Ž njim ni zgubilo le učiteljstvo uzornega, zvestega in priljubljenega tovariša, ampak tudi narod je zgubil vrlega sina. Večkrat je povdarjal, da se čuti doma in najbolj srečnega le v krogu svojih in na svoji zemlji. Živel je le za narod, čutil je z njim, prenašal in trpel je njegovo bōl in gorjé. Oh, dragi, Janko, kako hudo nam je, da nisi dočkal dneva ustajenja teptanega in tlačnega ti naroda, na katerega tuje še vedno bruhajo oholo svoj gnjev, katerega še vedno teptajo na tla, ob katerega še vedno pluskajo razljuteni valovi sovražnega morja. Le mračnim očesom si mogel opazovati, Ti, ki si sovražil vsako nasilje, take krivične prizore.

Pri sv. maši so peli učitelji do srca ganljivo in o odhodu iz cerkve je pel veliki zbor, sestoječi iz gg. učiteljev in obeh pevskih društev »Hajdrih« in »Danica«, sree pretresajoči »Blagor mu«. Dokaz, kako priljubljen je bil pok. Janko vsem, je bil dan njegovega pogreba, katerega se je udeležilo okolo 25 učiteljev iz okolice in s Krasa. Okrajni šolski svet je zastopal šolski nadzornik g. Kante iz Sežane. S Proseka udeležila se je pogreba vsa tamošnja inteligencija, nji na čelu gg. poslanca Nabergoj in Goriup, in veliko vaščanov. Nadalje je bilo žalovalec iz Barkovelj, s Kontovelja, z Opčin, iz Zgonika, Repniča in od drugod.

Krsto so nosili mladeniči društva »Hajdrih«, a dekleta v narodnih nošah, opremljena narodnimi trakovi, so nosile vence, šopke in sveče. Krasen venec je poklonilo svojemu tajniku v znak zahvale pevsko društvo »Hajdrih«, ovijali so ga lepi narodni, široki trakovi, na katerih se je blestel napis: »Pevsko društvo »Hajdrih« svojemu udu-tajniku«.

Mejpotoma iz cerkve na pokopališče je pela »Danica« s Kontovelja ganljivo »Molitev«. To društvo se je udeležilo pogreba korporativno, da le tako izkaže pristojno poslednjo čast narodnjaku-poštenjaku, sinu naroda — trpinu.

Spreved je dospel do grobišča, nositelji krste so že stopali po ogoreli travi, že so dospeli do ruševine, ter postavili krsto pred njo, še malo molitve, še blagoslov in položili so truplo pokojnika v — hladni grob.

Gospod Albin Štrekelj, učitelj v Škocijanu, je naglašal v krasnem govoru ob odprtem grobu lepa svojstva pok. Jankota; opisal je na kratko njegovo življenje in razložil njegov narodni čut; srčno mu je priporočal, naj on prosi Vsemogočnega tam gori nad zvezdami blagoslova onemu, katerega je sam tako ljubil, naj prosi blagoslova narodu! Marsikom je zarosilo oko ob zadnjih

besedah govornikovih, ki so se glasile: »Dragi Janko! V imenu vseh Tvojih tovarišev in prijateljev izročam Ti zadnji najgorkejši pozdrav! Tvoj duh naj plava nad nami in kličem Ti še enkrat: Z Bogom! Še trikrat, še tisočkrat z Bogom!« In v zadnji pozdrav je odmevala pretresujoča »Nad zvezdami«.

Po dovršenem pogrebu so imeli gg. učitelji kosilo v gostilni »Lukša«, kjer so se še spominjali pok. Jankota in kjer je bilo čuti lepih vspodbujajočih govorov.

Ti pa, dragi Janko, ki si dovršil delo tu med nami, počivaj sladko na višavah! Tvoj spomin ostane ovenčan med nami. Vrhmorski.

Politični pregled.

O razmerah v Istri piše dunajski list »Reichswehr«: »Due soli sarebbero i mezzi per tener soggetti questi popoli: l'ignoranza e la povertà.« (Le dvojno je sredstvo da se to ljudstvo — namreč Slovani — ohrani v podložnosti: **nevednost in uboštvo**). Tako so se glasila poročila uradnikov benečanske republike v času, ko je bil veliki del Istre v njih moči. Torej nobenih sol, nobene obrti, nobenega poljedelstva, nobene kulture za slovansko ljudstvo na Primorskem! Od tega je minulo že 100 let, ali — več nego dve tretjini prebivalstva istrskega je slovanske narodnosti in ti naj ostaneti, eni tretjini italijanske manjšine na ljubo, v »ignoranza« (nevednosti). Gotovo je to uničum za moderno državo, da se ni do danes v okraju, v katerem prebivajo tri četrtine slov. ljudstva, kakor je Poreški, zgradila nobena redna slovanska ljudska šola. Slovani v Istri nimajo nobene srednje šole, o poljedelski ali obrtni šoli ni niti govora. Torej zmirom zvesti načelu: kdor ni Italijan, naj ostane v »ignoranza«!

Kakor drugo sredstvo za podjarmljanje Slovanov je bila v beneških poročilih omenjena »povertà« (uboštvo). Tudi ta **barbarični** nasvet je cenjen v tej deželi. Kolonski sistem je ideal naših nacijskih oblastnežev. Mnogi »signori« so si prisvojili mnogo sveta ter naselili kolone. V tem pogledu bi se omenilo lahko marsikaj. V najnovšem času delale so se poskušnje z delanjem občin, da bi se na ta način provzročalo seljakom kolikor mogoče mnogo stroškov, ter da bi s tem dovedli iste bližje »povertà« in jih napravili za kolone, kar bolj odgovarja ukusu italijanišsimov. Z občino Pazin naj bi se pričelo.

Ali se hoče res obdržati Slovan Primorskega (po receptu benečanske republike) v »ignoranza in povertà«?

Tako dunajski list. Kar pripoveduje, je sama žalostna resnica, a je tudi grozna obtožba ne le za stranko, ki naslanja svoj obstanek na nevednost in uboštvo ljudstva in ki neprestano, sistematično in odurnim cinizmom dela na to, da ljudstvo ostaja v tmuni in bedi v jedini ta namen, da se more ona (stranka) vzdržati na površju, ne le za stranko torej, ki je že obsodila samo sebe v smrt pripoznavši vsem svojim postopanjem, da ne bi mogla živeti ob dihu svobode in človeške prosvete — ne le za stranko je to grozna obsodba, ampak tudi za one, ki so sklenili alijance s tako stranko, alijance, ki ima v predpogoj: uboštvo in nevednost ljudstva. Take alijance v XIX. stoletju! Genius človeštva — zakri si svoj obraz!

Konference v Budimpešti. Sešli so se torej zopet gospodje ministri od onkraj in takraj, sešli so se v prestolnici Madjarov, da bi, če le mogoče, zopet zlepili gospodarsko ukupnost med obema polovicama države. Morda pojde; glasila, ki slišajo travo rasti okolo ministerskih portfeljev, imajo celo nekaj nade, da pojde. Seveda pojde težko, ali če pojde, pojde le tako, da najdejo kakov način, da se obvaruje najhujega zla trava ukupnosti, ali da se vendar nasiti koza madjarske ne-nasitljivosti in šovinizma, račun pa poplačajo najbrže avstrijski davkoplačevalci. Tako je bilo vedno in tako bode najbrže tudi pot. Pripoznana bodi sicer dobra volja grofa Thuna, ali kaj pomaga, ko njegova možnost ne more nadvladati žalostnega razmerja, kakor so ga ustvarili Nemei leta 1867., ko so Madjarom potisnili v roko silno orožje, v nadi, da madjarsko nadvladje onkraj zagotovi za vedno nemško nadvladje takraj. In taka stranka, ki je lahkim sreem izdala koristi države plemenu,

čegar domisljivost ni v nikakem razmerju z njega — kulturo, taka stranka pravi, da je poklicani čuvar države. O narobe svet!

Grof Thun da hoče energično braniti koristi vse monarhije in te polovice. Ali tudi Madjari hočejo in oni so pokazali še vsikdar dosedaj, da tudi — znajo!

Po brzojavkah iz Budimpešte je soditi, da sta se začetkoma oba ministerska predsednika držala vsak svojega stališča. Grof Banffy zahteva, da se skliče državni zbor avstrijski in da se mu predlože načrti zakonov za obnovljenje pogodbe. Ogri računajo namreč, da avstrijski parlament ne reši teh zakonov, in tako bi oni dobili svobodno roko, da si samostojno uredijo one gospodarske odnose, ki so se smatrali dosedaj ukupnimi. Ogri so pa toliko previdni, da si hočejo, kraj vse samostojnosti, zagotoviti vendar tudi vse one ugodnosti, katere jim je ponudil grof Badeni za obnovljenje definitivne pogodbe. To so res praktični ljudje: živeti bi hoteli sicer samostojno, ali na račun — dobrega sosedu.

Drugi kongres češko-slovanskih katolikov zboruje sedaj v Pragi. Udeležba je velika, zlasti tudi od strani visokega plemstva. Predsednikom je bil izvoljen grof Adalbert Schönborn. Shod so pozdravili: kardinal-knez nadškof Schönborn, deželni maršal knez Lobkovic in namestnik župana praškega. Vlček. Odposlani sti se udanostni brzojavki papežu in cesarju. Posvetovanja bodo trajala do četrtega.

Domače vesti.

Osobna vest. Redarstveni ravnatelj, vladni svetnik Krištof Busich, je včeraj zopet nastopil svoj pretrgani dopust. Odpeljal se je iz Trsta sinočnim brzovlakom.

Umrli je v Voloskem v 85. letu svoje dobe gospod Andrej Stanger, posestnik in lastnik ladij, načelnik znani rodoljubni rodbini ter oče poslanca in odvetnika dru. Andreju Stangerju. Čestiti rodbini naše iskreno sožalje!

Iz Divače nam pišejo: Minoli petek je tukaj umrl g. Anton Magajna, veleposestnik in občinski odbornik. Bolehal je le dva dni na mučni bolezni, ki ga je spravila v prezgodnji grob. Sreč mu je bilo dobro, rad je pomagal svojim ubožnim in potrebnim sosedom. V tolažbo njegovi ženi, otrokoma in stricu je bil pogreb veličasten, katerega se je udeležila 6 gg. duhovnikov in mnogo odličnega in priprostega ljudstva. Vsem spremljevalcem bodi zato najtoplejša zahvala; pokojnik pa naj mirno počiva pod domačo grudo!

Jubilej delavea. Te dni dovrši delavec-sedlar Vekoslav Wrinscheg 25 let neprestane službe pri tvrdki Ivan Kireher v ulici S. Lazzaro. Tem povodom so zvestemu delavecu čestitali gospodar in tovariši.

V dnevnih seljenja smo. Redarstveno ravnateljstvo opozarja tem povodom vse hišne posestnike, kuratorje, administratorje itd., da morajo, kakor vsako leto, najdalje do 15. sept. predložiti sezname svojih stanovnikov, toliko iz mesta kolikor iz okolice. Pozneje spremembe se morajo naznanjati, kakor doslej, v 24 urah. Ako se opusti prijava, ali ako ista ni resnična, ali ako se prekrasno predloži lista, ki se ima predložiti do 15. septembra, kaznovalo se bode to po obstoječih zakonitih določilih.

Idrijski visokosolci prirede dne 3. septembra zvečer koncert s plesom v korist podpornih društev za slovenske visokošolce na Dunaju in v Gradeu.

Obljubili sti prijazno sodelovanje tudi gospica Anica Lapajne in gospica Antonija Janočna. Natančnejši vsposed se objavi pozneje.

Prijatelji visokošolcev, sosebno gg. visokošolci sami, vabijo se na obilno udeležbo.

Občni zbor kmetijske podružnice v Rojanu, ki se bode vršil dne 28. t. m. v prostorih konsumnega društva v Rojanu in sicer popoldne ob 4. uri, bode imel sledeči dnevni red: 1. nagovor začasnega predsednika, 2. vpisovanje novih udov, 3. volitev odbora, 4. razni predlogi in nasveti.

Ker je ustanovitev te podružnice silne važnosti za Rojanski okraj, je pričakovati, da se občenega zbora udeleže vsi kmetovalci okraja in prav v obilem številu pristopijo k podružnici. Da bode to v njih gotovo korist, se prepričajo pozneje sami. Ker se nahaja med našimi ljudmi dokaj tucih, ki

menijo: »Čemu mi kmetijska družba, saj lahko izhajam tudi brez nje«, treba jih vprašati samo to eno: čemu pa so drugod povsodi in na vsem svetu kmetijske družbe, ako ljudje lahko »izhajajo« brez njih? Kdor ima le kaj še zdrave pameti v glavi, lahko pojmi, da brez združevanja v teh časih ni več mogoče dobro izhajati, kajti v združenju je moč, v razdruženju — razpad. O tem poslednjem imamo le prežalostnih skušenj ravno na tržaskih tleh!

Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah vabi na slavnostno obletnico v spomin odpredja »Narodnega doma« v Barkovljah z veliko veselico, ki se bode vršila v nedeljo dne 28. avgusta 1898. na okrašenem vrtu »Narodnega doma«. Na slavnosti bodo veselovali: novo pomnoženi možki in mešani zbor pevskega društva »Adrija« pod vodstvom g. H. Ražem-a, oddelek veteranske godbe pod vodstvom gosp. F. Majeen-a in društveni di-tlantje. Začetek točno ob 5 in pol uri popoldne. Vstopnina: Na veselico za odraslene 25 nvč., za otroke do 10. leta 15 nvč. Na ples za gospode 40 nvč., za gospe 20 nvč. — Ker je namen veselice jako blag, se preplačila hvaležno sprejemajo. Na obilno udeležbo uljudno vabi

Odbor.

Na veselici „Delalskega pod. društva“ so darovali sledeča gospoda: Lukšič Tomaž 1 K., N. N. 20 stot., N. N. 20 stot., Šnebel Jakob 60 stot., Čotič 20 stot., Mezgec 20 stot., M. Mandić 2 Kr., N. N. 40 stot., S. Bartelj 1 K. 60 stot., Počkaj 20 stot., Turk Josip 2 K., N. N. 20 stot., Vatovec Anton 30 stot., Metlikovic Ivan 1 K., N. N. 8 stot., N. N. 60 stot., Brezovec 40 stot., A Vogrič 60 stot., Gregorič J. 60 stot., Volčič Vekoslav 40 stot., N. N. 40 stot., N. N. 40 stot., Tomažič Josip 1 K. 60 stot. Najprisernejša hvala vsem darovalcem.

Novo ministerstvo. To so debelo gledali danes spoštovani čitatelji socijalističnega lista »Lavoratore«, ko so izvedeli iz dunajske brzojavke, da je že sestavljeno novo ministerstvo avstrijsko, kateremu bode predsedoval baron Gautsch, členu pa: Schrott za justico, Schuster za finance in — Rinaldini za trgovino. Pa res ni bil slab ta — dovtip! Sedaj pa nam res ugajajo ti poročevalci »Lavoratore«, ker so si ohranili toliko humorja, da celo v teh žalostnih časih in ob tej pasji vročini morejo delati — slabe dovtype.

Kako naj imenujemo to? Nismo mislili pisati o tem, da-si nas je srbelo, ker moramo vsaki dan hoditi mimo in gledati ta da, kako naj imenujemo to?! Ali jele so nam prihajati interpelacije od mnogih strani, češ: kaj niste videli tega, zakaj molčite »Edinost« o tem?

Prijavljeno bodi torej širšemu občinstvu, a Bog ne daj misliti, da hočemo pozivljati koga v to, da se odpravi ta kako bi rekli?! Če je vsem prav, mora biti tudi nam.

Na lepem sprehajališču Acquadotto je poleg družih pekarn tudi jedna, ki ima nad vratmi lepo veliko tablo z imenom — Schert. Ne res, kako lepo italijanski zveni ta — Škrt?! Znano je, koliko se dandanes troši za reklamo; v izložbeni okna pokladajo kar mala premoženja, da vabijo kupovalce. Tudi Schert je takov podjeten mož, ki se ne plaši troškov za reklamo — v izložbenem oknu.

Priredil je lep grad, iz sladkorja seveda. Poleg gradu se vrti »orjaško kolo« — prav tako kakoršno smo videli »v Benetkah« v dunajskem pratra — ter vlačijo okolo čolničke, napolnjene samimi sladkimi rečmi. Pred gradom so stopnice doli na »vrt«, v ospredju vrta stoji, prav pod nos gledalec mičen spomenik — italijanskega kralja! Najbrže je gospoda peka zavel njega — priimek, da je pozabil, da vladar pokrajini, na kateri stoji tržaski Acquadotto — ni kralj Umberto!

Kako naj imenujemo to »pozabljenost«?

Iz Kozine nam pišejo: Tu se je praznoval rojstni dan Njegovega Veličanstva Frana Josipa prav lepo. Na predvečer, t. j. 17. t. m., bile so vse hiše prav dično opravljene: vse v zastavah, krasnih balonih z glavo in inicijali N. Velič. ter avstrijskim grbom, kakor je bilo krasno transparentno odičeno tudi vsako okno se slike cesarja ali avstrijskim orlom.

Godba je svirala, spremljana od členov osnovnega odbora g. Klemenca in g. Dobrile; na straneh so nosili fantiči krasne lampijone. Šli smo naj

prvo na kolodvor, igraje naš dični »Naprej«. O prihodu tržskega poštnega vlaka je godba zasvirala cesarsko himno. Potem pa smo šli s postaje po vasi spremljani od velike množice lojalnih letoviščnikov in domačinov. Godba je igrala himno, spuščale so se rakete in prižigali umetniški ognji. Sredi vasi, pred Klemenčevim hotelom je svirala godba do polnoči, kjer se je ljudstvo zabavalo. O tej priliki sta nabrala g. Dobrila in gospa Marija Bekar 10 gl. 70 nč. za Dalmatince, ponesrečene po potresu.

Drugi dan, na 18. t. m., nam je daroval sv. mašo v herpelski podružni cerkvi častiti gospod duhoven Habat iz Podgorja, za kar mu bodi tu izrečena srčna hvala.

Po vsem tem je daroval osnovnemu odboru neki gospod 2 gl., katero svoto je določil odbor družbi sv. Cirila in Metoda.

Poskušen samomor. 25letni težak Fran P. je delal navadno v svobodni luki, toda, ker ni bilo zmirom dosti dela, so bili zaslužki pičli in majhni. Dasi mu je njegov oče Anton podlagal po svoji moči, bil je mladenič vendar potr, ob zavesti, da je odvisen od očeta ter ponižan napram prijateljem, s tem, da se je moral hraniti tako pičlo in se odrekati vsaki zabavi. Tako življenje mu ni ugajalo, sklenil je torej končati si je. Preskrbel si je strupa ter se podal na pomol sv. Terezije v bližini kopališča Fontana. Tam je šel na morsk obal, kjer je izpil ono tekočino. Ko so ga našli tam stokajnega in vijočega se od bolečine, poklicali so zdravnika z zdravniške postaje, kateri ga je dal prenesti v bolnišnico, kjer so mu oprali želodec. Sedaj se ne nahaja več v posebni nevarnosti.

Padel z drevesa. 10-letni deček Iva Vidali se je igral včeraj popoldne na ribjem trgu sv. Jakoba z drugimi dečki ter je plezal na drevo. Hkratu mu je zmanjkalo moči in padel je z drevesa. Vstal je sicer precej od tal, toda čutil je bolečine na levi roki. Sproveli so ga v bolnišnico. Zdravnik je konstatoval, da si je deček zvinil roko ter mu je isto obvezal.

Nesreča med delom. Ko je 58-letni strojevodja Martin Kribičič, poslujoči v tovarni lino-leja, včeraj čistil stroj, prišlo ga je kolo za roke ter mu prizadelo več težkih ran. Na njegove vsklike so priskočili njegovi tovariši, ki so ga, videči, da je težko ranjen, sprovedli na vozu v bolnišnico.

Med taščo in nevesto. To je stara zgodba, ki se bode ponavljala, dokler bode stal svet: prepri med nevestami in taščami. Ali prehudo ne sme biti, kakor se je zgodilo včeraj popoldne v ulici Crocefisso, ko je nevesta udarila svojo 80-letno taščo tako močno po glavi, da je uboga starka odnesla precejšno rano na — zdravniško postajo.

Nesreča. 13-letni Josip Orel z Opčin je včeraj cepil drva; v tem pa mu je sekira spodrsnila in je zadela v palec desne roke tako močno, da mu je odneslo kos prsta. Ponesrečena so hitro priveli na zdravniško postajo v Trst, kjer so mu podelili prvo pomoč. Potem so ga odveli v bolnišnico.

Koledar.

Danes v četrtek 25. avgusta: Ludovik, kr.; Patricija, d. Jutri v petek 26. avgusta: Cefirin, papež; Samuel, prerok.
Solnčni: Lunin:
Izhod ob 5. uri 1 min. Izhod ob 2. uri 58 min.
Zahod „ 7. „ 2 „ Zahod „ 10. „ 6 „
Ta je 35. teden. Danes je 236. dan tega leta, imamo torej še 129 dni.

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2

(šolsko poslopije).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinj. Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franco. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Različne vesti.

Hranivost sladkorja. Vojaški zdravnik Leitenstorfer v Metz je priredil poskusov se sladkorjem ter je v to svrhu izbral od vsakega polka po deset vojakov, katerim je dan na dan dajal jesti najprej 6, in potem do 12 kosev sladkorja. Rezultat tega poskusa bil je ta: telesna teža tek vojakov se je mnogo brže povečala, nego ostalih. Uživanje sladkorja je povpeševalo vojakom tek in žejo, napravilo jih sveže, lažje so prenašali vsako težje delo, z jedno besedo: zdravnik Leitenstorfer je konstatoval, da je sladkor tako koristen in hraniv, da bi ga morali uvesti v vojakih kakor redno hrano.

Iz papeževga inventarja. Povodom papeževga imendana poročajo rimski listi mej drugim, da noben papež ni dobil toliko daril, kakor Leo XIII., ki je pa tudi razumel, ohraniti jih. Izrazil je željo, da se združijo ista po njegovi smrti v posebnem muzeju, ki naj nosi njegove ime. Glavna darila so: 28 tigar, okrašenih dragocenimi kamni; 319 zlatih križev, odičenih dragocenimi juveli; 1200 kelihov iz zlata in srebra; 81 prstanov, od katerih je vreden samo oni, ki ga je daroval sultan, 50.000 lir; veliki dijamant, darovan od predsednika Transvaalske republike g. Krügerja, ki je cenjen na več milijonov lir; 16 pastoralov iz zlata, istotako odičenih dragocenimi kamni; 7 kipov iz zlata in srebra; okolo 1000 umetnostnih predmetov. Vrednost teh daril je cenjena na 50 milijonov lir.

Sibirska železnica je gotova do Irkutska, ker je prvi vlak došel 8. avgusta do omenjenega mesta, t. j. do Bajkalskega jezera v istočni Sibiriji. S tem je gotova glavna proga. Od istočne strani Tihega oceana, od luke v Vladivostoku, vodi železnica že drugo leto. Po reki Amur je zveza po ladijah z eno in drugo progo sibirske železnice.

Sedaj je treba zgraditi še oni del železnice med Bajkalskim jezerom in gornjim Amurom do mesta Čita in do mandžurske meje. Na jugoizhodu od Irkutska nahaja se Kjahta, glavno skladišče za čaj na kitajski meji. Še to leto bomo lahko dobivali kitajski čaj preko Sibirije.

Zadnje vesti.

Dunaj 25. »Neue Freie Presse« sodi po znamenjih, da pride do sporazumljenja med avstrijsko in ogersko vlado. Če je tako, je gotovo, da bode sklican državni zbor avstrijski za zadnji poskus, kakor ga zahteva ogerska vlada.

Budimpešta 25. Členi liberalne stranke so zatrdili jednemu urednikov lista »Pesti Hirlap«, da so se pogajanja vršila jako koncilijantno. Avstrijski ministri da so vsprejeli ogerske predloge in tako je možno, da pride do sporazumljenja.

Budimpešta 25. »Orszag Hirlap« piše, da avstrijska vlada dvomi močno, da bi avstrijski parlament došel do normalnega delovanja, tudi če se skliče sedaj. Zato je malo nade, da bi se kvotno vprašanje rešilo sodelovanjem avstrijskega parlamenta. Ker pa ogerski zakoni ne dovoljujejo, da bi vprašanje o kvoti rešila krona, dokler ni dokazano, da parlament ni zmožen za tako rešitev, zahteva ogerska vlada, da se skliče državni zbor, da se tako tudi formalno dokaže ta nemogućnost.

Budimpešta 25. Konference so pričele danes ob 11. uri in so trajale do »dejeune-a«, ki ga je priredil baron Banffy svojim tovarišem. Posvetovanja se bodo nadaljevala popoldne. Zvečer so avstrijski ministri povabljeni na obed v hiši ministra domobranstva, barona Fejerváryja. Avstrijski ministri se jutri povrnejo na Dunaj.

Frankobrod 25. »Frankfurter Zeitung« pišejo iz New-Yorka: Na Kubi se že kažejo znamenja nove dobe. Amerikanske oblasti v Santiago de Cuba so že odpravile verski pouk in so uvedle v šolah angleščino kakor obvezni predmet.

Reka 25. Te dni je došlo semkaj več francoskih častnikov, da naroče večje število torpedov. Častniki so se poklonili guvernerju in županu.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 23. avgusta. (Izvirni brzojav.) Pšenica za avgust 73, za september 68, za december 66. Koruza za september 34³/₈, za december 34³/₈. Mast 540.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za marec 831 do 832. Pšenica za september 841 do 842. Rž za september 664 do 665. Koruza za maj 1899. 441 do 443. Koruza za avgust 1898. 545 do 550. Oves za sponlad ——. Oves za september 538 do 540. Koruza: 535 do 540.

Pšenica: ponudbe srednje. Povpraševanja dobra. — Prodaja 35000 met. stot. Vreme: vročina.

Hamburg. Santos good average za september 33—, za december 33-25, za marec 33-75 za maj 34-25.

Havre. Kava Santos good average za avgust 39-50, za december 40-25 frankov za 50 kg.

Praga. Surovi sladkor I. produkt, 88⁹/₁₀. Rendement franco Aussig. Mirno. Takoj — do —. Oktober-december — do —.

Dunajska borza 25. avgusta 1898.

	večera	danes
Državni dolg v papirju	101-55	101-65
„ v srebru	101-50	101-50
Avstrijska renta v zlatu	121-50	121-45
„ v kronah	101-20	101-25
Kreditne akcije	395-80	390-25
London 10 Lsr	120-05	120-05
20 mark	11-75	11-75
Napoleoni	9-53 ¹ / ₂	9-53
100 ital. lir	44-30	44-30

ZAHVALA.

Podpisano predsedništvo se toplo zahvaljuje vsem, ki so kakorsibodi pripomogli, da se je naša obletnica blagoslovljenja društvene zastave dne 21. t. m. tako sijajno završila.

Osobito se zahvaljujemo vsem udeležencem, potem sl. »Slovanskemu pevskemu društvu« za petje pri sv. maši in sodelovanje na popoldanski veselici ter častitim šolskim sestram za brezplačno prepuščenje odra za nastope.

Od predsedništva „Delavskega podp. društva“.

Trst, 23. avgusta 1898.

M. Mandić,
predsednik.

Vinko Perušek,
tajnik.

Javna zahvala

vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za znake odkritosrčnega sožalja in ljubezni za časa boleznin in o smrti našega preljubljenega, nepozabnega sina in brata

Jankota Štrukelj,

učitelj - voditeljja.

Posebno zahvalo izrekamo p. n. gg. učiteljem, ki so prihiteli od blizu in daleč, da izkažejo pokojniku zadnjo čast, nadalje slavnima pevskima društvoma »Danica« in »Hajdrih« za sodelovanje pri pevanju v cerkvi in na grobu, gosp. A. Štrekelju za ganljiv nagrobni govor, vsem darovalcem prekrasnih vencev, prečastitej duhovščini in sploh vsem mnogobrojnim udeležnikom sv. maše in pogreba.

Na Proseku, 23. avgusta 1898.

Žalujoča rodbina Štrukelj.

Konsumno društvo pri Sv. Ivann išče krčmarja

preko kaveije od 100 gld. — Ponudbe naj se pošiljajo do 15. septembra. — Prednost imajo oni, ki nimajo otrok ali pa z odraslimi otroci.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Fraňa Jiras

ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9

Priporoča se

za napravo uniform in civilnih oblek.

Postrežba poštena.

Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVİ

Čaj „Tisočerni evet“ (Milleheri).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodecu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopolnje se franko.

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gld. 3.60 in gld. 1.20 Zbirka frštanj v raznih risanjih od 20. 30 in 37 nvč. Moške srajce bele in barvane od 90 novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75 novč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Slovenske gospodinje, pozor!

Zahtevajte povsod in kupujte vedno le **kavo družbe sv. Cirila in Metoda**. S tem koristite najbolj samim sebi, ker ta izdelek je najboljši od vseh poznanih cikori; ob enem pa podpirate tudi našo šolsko družbo sv. Cirila in Metoda, kajti čisti dobiček od razprodaje tega blaga dobi omenjena družba.

Mal položi dar — domu na altar!

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajen, po cenah, da se ni bati konkurence.

Hotel Volpich

„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V pritličju

„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Svetovna kolesa

amerikanski originali

TRIBUNE IN ARENA

odlikovana v vseh državah na kontinentu radi elegancije, točnosti in vstrajanja, prodaja se izključno le pri glavnem zastopniku

ANTONU SKERL V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.

NB. Navadna kolesa prodajajo se proti 2-letni garanciji, ročaj in pritikline po želji kupea.

Mehanična delavnica

za vsakovrstno popravo koles in šivalnih strojev.

CENE ZMERNE.

CENE ZMERNE.